

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy órá . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-u. 1. sz.

a kir. ítélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. s.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részé-
illető minden közlemény
intézendő.

Kéziratot vissza nem adjuk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl

Bánffy b. spekulációja.

Pécs, 1897. április hó 9.

(*) Sok raffineria van abban két-
ségkívül, hogy midőn a képviselői össze-
férhetetlenségek kérdése nagy zavarokat és
bajokat idéz föl, a kormány és annak el-
nöke nem az erre nézve fennálló törvény
végrehajtását ígéri meg s viszik kereszt-
tül, hanem kilátásba helyezik a törvény
módosítását és a megváltoztatását azoknak
az intézkedéseknek, melyekkel bizony még
csak nem is tettek kísérletet huszonkét
esztendő óta.

Igaz, hogy ami kísérletet legutóbb
tettek az 1875. évi I. t. c., az összefér-
hetetlenségi törvény alkalmazásával, az nem
valami fényesen sikerült. A bizottság egy-
szerűen nem azt érvényesítette, amit a
törvény betűje mond, azt sem, ami a tör-
vény szelleme, hanem különös súlyt helye-
zett az egyénekre, akik érdekelve voltak,
és a pártra, a hová ezek az urak tartoz-
nak, valamint arra az összefüggésre, hogy
minő következményei lesznek az összefér-
hetetlenségi ítéletnek a többi esetre és a
többi egyénre.

Ilyen jogosulatlan szempontok elő-
térbe állításával természetesen nem lehet
való igazságot szolgáltatni sem az össze-
férhetetlenségi ügyekben, sem egyáltalában
és szinte fölmerül az a kérdés, nem ha-
sonlít e az is egy kicsit a választási bi-
ráskodásra, melyet nem jó kézben látnak

maguknál a törvényhozóknál, amint nincs
is a dolog jó kézben, mihelyt az uralkodó
párt szempontjai válnak irányadókká az
esetek megítélésénél.

Épp ezekre való tekintettel nem igen
érthető az a nagy diadal, melylyel fogad-
ják a Bánffy Dezső készségét, hogy bele-
megy az 1875. évi első törvénycikk revi-
ziójába és ez irányban való javaslatételre
huszonegy tagu bizottság kiküldését kezde-
ményezte, melynek az a feladata, hogy
előkészítse az összeférhetlenségi törvény
átalakítását és erről a képviselőháznak je-
lentést tegyen.

Senki sem ellenezte tulajdonkép ezt
a revíziót és helyesen, mert hiszen a meg-
levő törvényről kiderült annyi, hogy a
végrehajtását huszonkét esztendő óta szük-
ségtelenné, talán inkább kényelmetlenné
tartották és kiderült az, hogy mikor e
törvény és a szakaszai alapján intéztek el
a köztudat szerint valóságos összeférhet-
lenségeket, az eredmény nemleges volt és
mintegy arra látszik mutatni, hogy a meg-
levő törvény általánosságai mellett vagy
minden összefér a képviselőséggel, vagy
pedig semmi sem fér vele össze, már a
mint éppen fölfogni tetszik az érdekeltek-
nek és azoknak, akik ítélnék.

Hát revízió lesz e szerint és csak az
a kívánatos, hogy az új törvényjavaslat
tervezésénél ne essenek az eddigi hibákba
és ne ismételjék a tulzásokat sem az egyik,
sem a másik irányban. Mert annyi bizo-

nyos, hogy míg egyfelől semmi akadály
nem forgott fönn mindazoknak a képviselő-
házban való megmaradására, kikre az
érvényes törvény világos betűi szerint is
inkompatibilitásban kellene hogy találtas-
sanak, másfelől a sok összeférhetlenség
fölötti jogos megbotránkozás hatása alatt
ott is kerestek már ujabb inkompati-
bilitást, ahol az jól meggondolva, nem
volna megállapítható.

Okosan és becsületesen fölfogva, az
összeférhetlenség ott kezdődik, ahol a
törvényhozónak a parlamenten kívüli állásai
oly természetűek, hogy azokban magának,
vagy egy testületnek, melyben érdekelve
van, azért tesz, vagy tehet szolgálatokat,
azért biztosíthat előnyöket, mert képviselő,
mert ezen a réven összeköttetései vannak,
befolyása van. Ezt a lehetőséget minden
körülmények között ki kell zárni, mert
különben a törvényhozás terme börvévé
alacsonyodik le és az üzleti vállalatok szó-
szólói árasztják el a képviselőházat. Hiszen
tudnivaló, hogy az üzleti téren jutalmazták
a szolgálatokat legbőkezűbben és ha lehet-
séges marad tovább is, hogy a jutalom
várandóságában az ügynökösködő stréberek
helyet találnak a politikai fórumon, ez a
legbotrányosabb korrupció mellett egyúttal
arra is vezet, hogy még drágábbak lesznek
a mandátumok, melyeknek az üzletközve-
titőkre dusan gyümölcsöző értékük van.

Ma történt meg az összeférhetlenségi
törvény revízióját keresztülhajtó s valószí-

„Pécsi Figyelő” tárcája

Első szerelem.

Bogdáné ajtajának kilincset egyik látogató a másiknak adta kezébe.

A bánatos asszonyka ott ült a szalon-
ban. Fénytelen szemével komoran nézett
maga elé s arcát keserűség töltötte el. E
nagy fájdalommal szívében fogadnia kell,
hogy meghallgassa ismerőseinek részvétnyi-
latkozatait, melyek újabb és újabb tördöfés-
ként hatottak szívébe. Pedig futni szeretett
volna messze, messze, hol nem lát embert;
a magány talán megvigasztalná, talán köny-
nye is megeredne újra!

Elfáradt, nagyon elfáradt; már gond-
olkodni sem tud. Lelke egy tárgyról a
másikra szökken megállapodás, megnyugvás
nélkül.

Minden látogató keresztüztűben tartja
kérdésével: miért lőtte magát agyon férje?
miért? . . . ha ő azt tudná, talán megtudna
nyugodni! De így önvád tépi szívet: hátha
ő volt az oka? Gondolkodik, fölidézi a múltat;
hiába . . .

Hiszen oly imádással csüngött férjén!
A legtitkosabb gondolatát is elleste, csak-

hogy kedvében járjon. Nem, ő nem lehet
férje halálának oka; — de hát ki?

Megjelenik előtte a mult. Szegény varró-
leány volt; egyedül, elhagyatottan, keze
munkájával kereste meg kenyerét. Egy sze-
gény öregasszonynál lakott hónapos szobá-
ba. Ott lakott Bogdán is. A fiatal jogász-
ban volt valami kimondhatatlan szomorúság,
mi ellenállhatatlan erővel vonzotta őt.

Megismerkedtek. Aztán egyre gyak-
rabban és gyakrabban találkoztak és szen-
vedélyes, erős szerelem keletkezett közöttük.
Suttogásaik közt hányszor fogadták
meg egymásnak, hogy egymásért élnek
örökké.

Bogdán elvégezte tanulmányait és a
fővárosban kapott alkalmazást. Sajgó szív-
vel bucsuztak el egymástól. Bogdán csak
annyit mondott: „Várj rám; eljövök érted!”

És ő várt reménytel, bizalommal. Tudta,
hogy szerelem sziklára van építve, honnan
le nem dönti semmi sem.

Négy teljes évig várt s Bogdán el is
jött érte. Milyen boldog volt akkor! Biztos
lehet férje szerelmében, mely oly erős pró-
bát állt meg.

Év, év után telt. Csöndes boldogságu-
kat semmisen zavarta meg. Házasságukat
példa gyanánt emlegették; rá is szolgált arra,

mert mid a kettőjüknek egy vágya volt:
boldogítani.

És most férje véget vetett életének, de
miért, miért? Magát nem érzi hibásnak;
már napok óta vizsgálgatja tetteit, multját
és ártatlannak, teljesen ártatlannak érzi
magát.

Olyan váratlanul, olyan hirtelen tör-
tént meg a szerencsétlenség. Senki sem
hitte volna. Igaz, hogy volt férjében valami
kimondhatatlan bánat, de hiszen olyannak is-
merte mindig.

Megszólt az előszoba csengettyűje:
megint új látogatás. Bogdáné megresszent s
önkéntelenül visszautasító mozdulatot tett
kezével az ajtó felé.

Erzseke barátnője lépett be. Megölelte,
megcsókolta a bánatos özvegyet.

— Nagyon, nagyon sajnálunk, édesem.
Csak rólad, és a megboldogultról beszélge-
tünk. Nem tudjuk fölfogni, mi birta e sze-
rencsétlen lépésre. Azt beszélük, hogy ame-
rikai párba volt. Igaz?

Bogdáné meghökkenve nézett barát-
nőjére. Hátha, hátha! Szomorú kedélyének
is talán ez volt az oka!

A gondolat úgy megkapta, elfoglalta,
hogy nem is hallotta barátnője vigasztaló
szavait; észre sem vette, hogy eltávozott.

nüleg gyorsan dolgozó 21-es bizottságnak a megalakítása a Házban. Persze, eleve gondoskodni kellett volna arról, hogy a törvényhozásban helylyel és szavazattal ne birhassanak azok, a kik az állammal szerződéses viszonyban, nyereséges összeköttetésben álló vállalatokhoz tartoznak, de hát végignézve a megválasztott névsoron, nem igen van reá reményünk, hogy ez a bizottság valami jót és üdvöset miveljen, legfeljebb tágitani fog az eddig érvényben álló törvény keretein, a melyet úgy se tartott meg senki.

Szó sincs róla tehát, hogy az összeférhetetlenségi törvény javuláson menjen keresztül, legfeljebb a Bánffy b. óhajának megfelelő visszafejlődésen, mely szerint jövőben fel lesznek jogosítva a nemzet törvényhozói mellekes üzleteik kiaknázására. Hiába való reménykedés tehát, hogy ez a Bánffy-féle bizottság az igazság és jog elveinek megfelelőleg mérlegelje az összeférhetlenségi törvényben tervezett módosításokat.

Előre is biztosra vehetjük, hogy a husvétii szünet után beterjesztik a plenum elé bizottsági megállapodásként azt a revízió-tervezetet, melyet Bánffy báró már előre kidolgoztatott legkörülmönfontabb csatlósaival. Hisz Bánffy báró törekvése nyilvánvaló s mindnyájan tudhatjuk, hogy mit akar ezzel a revízióval. Egyszerűen menlevelet keres pártja tagjai számára, kiknek állásai ma is összeférhetetlenek a képviselőséggel; és talán még szaporítani is kívánja azok számát ama szépséges elvnel fogva, hogy a hatalom kegyétől függő törvényhozók képezik a gyöngye és tehetetlen kormányok egyetlen erősségét. Bizony ezzel a revízióval is úgy járunk, mint az egyszerű gyermek, aki azt kérdezte atyjától, hogy „Papa, hogy lesz a kakasból kappan?” — „Fiam, — volt a felelet — hát egyszerűen revízió alá veszik.”

Látta férjét, hogy vívódik a halál gondolatával. Viszraemlékszik, hányszor találta, egy pontra bámulva, ha váratlanul belépett szobájába. Akkor mindig az felelte: gondolkodik; igen gondolkodott a — halálról! . . .

Egyszerre fölugrott a pamlagról és férje szobájába sietett. Izgatottan keresgélte az iratok között s az íróasztal ládjájának fenekén egy papírlapra akad. Olvasni kezdte.

Ifju voltam, tele ábrándokkal. Egész életemet a küsdés foglalta el. Nem ismertem a gondtalan gyermekkort, korán síkra kellett szállnom a kenyérért. Bánatosan hallgattam társaim csevegését, a mint dicsekedtek egy-egy szerelmi kalandjukkal. Elgondoltam, ha engem szeretne valaki, én meg tudnám érdemelni. Hatalmas vágy fogott rajtam erőt: szeretni.

Akkor ismerkedtem meg feleségemmel s ábrándos lelkem egész hevével csüngtem rajta. Boldogító érzés szállt szívembe: szeretek és engem is szeretnek.

Ast hittem, mikor elváltam tőle, hogy nem tudok nélküle élni.

Sokáig, nagyon sokáig voltam tőle távol. A kép szívemben egyre jobban homályosodott, egyre ritkábban jutott eszembe szerelmem.

Megismerkedtem Iluskával, főnököm leányával. Kedves, dévaj magaviselete lekötött. Egész lényem oly idegenszerű volt előttem,

* **Baranyamegye a kvótafel-emelés ellen.** Hevesmegye ismert közirata élénk visszhangot keltett nálunk is, és Baranyamegye állandó választmánya mai ülésében foglalkozott a kérdéssel, mely alkalommal egyhangulag elfogadták, illetve a közgyűlésnek elfogadásra ajánlották az alább következő feliratokat, melyeket ugyanegy szöveggel fognak a képviselőházhoz és a miniszterelnökséghez fölterjeszteni. Baranyamegye felirata, bár egy csapáson halad a hevesi körlevél szellemével, mégis bizonyos önálló hang vonul át rajta. Maga a felirat szövege így hangzik:

„Az az immár országszerte megindult mozgalom, mely a napirenden lévő kiegyezés kérdésében a törvényhatóságokat, mint a közvéleménynek ily nagy fontosságú ügyekben leghivatottabb és kétségkívül legmértékadóbb szószólóit a kvóta fölemelése ellen való erélyes tiltakozás sorompói közé rendre szólítja: Baranyamegye hazafias közönségének is föladatává teszi, hogy az 1886. évi XXI. t.-c. 2. §-ának c) pontjában gyökerező ama sarkalatos jogát, mely szerint országos ügyekkel foglalkozva, a kormánynál és az országgyűlés bármelyik házában kérvényezhet, ez alkalommal — kötelességszám b a vegye.

A mult országgyűlésből kiküldött kvótabizottság munkálatai a tárgyilagos és meg nem dönthető bizonyítékok egész sulyával támogatták a bizottság amaz álláspontját, hogy a kvótát terhünkre fokozni nem lehet, nem szabad; s e munkálatok arra a reményre jogosítottak föl bennünket, hogy a bennök kifejezett álláspont érvényesülni is fog.

Egy azon reménnyel és bizalommal tekintünk az új kvóta bizottság működése elé is. S ha meg is vannak aggodalmaink, úgy ennek oka egyrészt ama tulmerész követelésekben keresendő, melyeket osztrák részről velünk szemben ujult erővel és szívóssággal támasztanak, másrészt a multak tapasztalataiból eredő ama félelemben, hogy a kvótabizottság, kormány és országgyűlés eddigi magatartásának szilárdságát a nemzeti jellegünket alkotó gvallérosság meg fogja törni.

A midőn tehát ez aggodalmaink közepette — tekintettel főleg Baranyavár-

megye súlyos gazdasági viszonyaira és népének nyomasztó szegénységére — egész erélylyel és komolyan tiltakozunk a kvóta legkisebb mértékű emelése, de még kiigazítása ellen is, ama várakozásunknak és bizalmunknak adunk kifejezést, hogy az új kvótabizottság, a kormány és országgyűlés minden törvényes eszközzel oda fog hatni, hogy a kiegyezés kérdésében a status quo föntartassék, az ország veszélyeztetett érdekei megóvassanak.”

* **A marhasó.** Só csak egyféle van az országban, azt is ingyen adja a föld méhe. Az állam ezért a föld méhéhez egy elismerő leiratot intéz, ő maga pedig tizenkét krajcárért méri a sót. Az ügy idáig, mint látnivaló, tökéletesen korrekt. A só ugyan nem Bock-szivar, amelyet az szivjon, aki az árát fizetni bírja, hanem közszükséglet, de hát ez mindegy. Az állam így akarja, ennél fogva jól akarja; az állam így teszi, ennél fogva jól teszi. Még mi tartozunk hálával emelni föl a szívünket hozzá, hogy legalább a levegőt ingyen adja, bár ha alkalmas luftfinancokat lehetett volna találni az ellenőrzésre, kétségkívül monopolium lenne már az is. Akkor a levegőt is pénzért kellene enni, mint a sót. Ezuttal azonban nem arról a sóról van szó, amit a közpublikum kever az ételébe, hanem amarról, amelyet a mezők négy lábú tollatlanjai szoktak nyalni. Röviden szólva, ez a marhasó. Néhány olvasatlan esztendeig gondolkostak a földművelési miniszteriumban, míg belátták, hogy az ingyen szerzett sót talán olcsóbban adhatná az állam az állatoknak, mint az embernek. Csináltak aztán róla törvényt, amit az országgyűlés elfogadott mindenféle viták után. A pénzügyminiszter pedig megállapította, hogy miként fog menni ez a marhasóárulás. Hogy ki vizitálhatja, hogy mennyi nyugta kell, hogy hányszor zaklathatja a finánc azt, aki a marhasót árulja. Igen szépen megcsinálták ezt és tökéletes rendben is van a rendelet. Annyira tökéletes, hogy a pályázat rá bár kiiratott elég ideje, eddig a pl. szegedi pénzügyigazgatósághoz sem a városból, sem a megyéből nem jelentkezett senki, aki a marhasó árulását elvállalná. Hogy a sót földdel keverik és savval leöntik, magyarul szólva: denaturálják, azt még kiállotta volna a boltosember, azonban a miniszter annyira rájuk szabadította az ellenőrzést, hogy attól már

képzelnem sem tudtam ilyen derült kedélyvilágot.

Gyakran fölkerestem társaságát. Olyan jól esett, ha hallottam beszélni, pajzánkodni.

Pedig kerülnöm kellett volna. Már is észrevettem, hogy ábrándozom róla s hiába igyekeztem ellenmondani magamnak, szerettem.

Jó ideig nem is kerestem föl; azonban hiába küzdöttem a vágyam ellen, újra elmentem hozzá.

Magunkra maradtunk. Néztem, néztem; mintha sápadtabb volna, mint máskor. Bánatosan sütötte le szemét s arcvonásai mély fájdalmat tükröztek vissza. Megragadtam kezét.

— Iluska, mondja, mi baja?

Csodálkozva vetette rám pillantását, azután újra lesütötte.

— Mondja Bogdán, megbántottam?

— Engem? Ugyan mivel tudna engem megbántani?

— Pedig azt hittem, haragszik rám.

Oly régóta nem volt nálunk!

Izonyu gondolat villant agyamba. Istennem, ez a leány szeret engem! Felelet nélkül hagytam szavait. Ime, megnyílt előttem a menyország kapuja, csak be kell lépniem. Már ajkaimon lebegett a szó, egyszerre csak föltűnt szemeim előtt egy másik leány képe, ki reménnyel várja ígéretem teljesítését.

Iluska meg fejt lehajtván nézett maga elé. A mint így láttam, szívemhez tódult a

vér, valami bűvös kábulat ragadott meg. Félőrltlen öleltem magamhoz.

— Szeretem, szeretem!

Egyszerre, mintha hideg zuhany ért volna, föleszméltem a kábultságomból s eltasztítottam magamtól.

Iluska zokogni kezdett s én nem tudtam, mit tegyek. Átkoztam a gyöngeségemet, átkoztam egész életemet.

Azután elmondtam neki mindent. Szeremet, melyeknek a köny olyan csodálatos fényt adott, imádással vetette rám. Megragadta kezemet.

Ön férfi, igazán férfi. Menjen . . . menjen el hozzá; legyenek boldogok . . .

. . . És én mentem, beváltottam a szavamat.

Szomorú most az én életem. Feleségem rajongással csüng rajtam s nekem tetetnem kell a szerelmet. Boldogtalanná tagyem őt is?

Fáradt a lelkem, fáradt a testem. Ugy vágyódom el a világtól, mely nekem még semmi jót sem adott.

Iluska, az én boldogtalan szerelmem, meghalt fájdalmában. Mindenki csodálkozott, hogy a dévaj, vidor leányka hogyan érődött lassan, lassan a halálra. Bárcsak nekem is oly erős akaratom volna, mint neki! Meg akarok halni és nem tudok. Szívemben emésztő láng s boldognak kell magamat mutatnom.

Hányszor gondoltam az öngyilkosságra. Ha szemem rátévedt a falon függő fegyve-

tökéletesen megijedtek. A marhasó-áruló üzlet minden időben vizitálható. Ha tetszik valamely ugynevezett pénzügyőri közegnek ebéd idején, vagy akár éjjélkor vizitálni, megteheti. És pedig sok néhány mássa marhasóért s ennyi kellemetlenségre nem vágyódott üzletember sem. Ilyformán aztán megvan a marhasó-törvény, de nincs, aki a sőt árulja. Azonban hazánk belterjes gazdaságait a marhasótörvényvel mégis csak megmentette a miniszterium. A teoria jó, csak, amint látjuk, a praxis nem vált be. Ezen azonban segíteni könnyű. Minden mezőügyi és réti állat hetenkint kétszer fölvonul az állami sóraktárokhoz és nyál magának annyi sőt, amennyi dukál.

H i r e k.

Pécs, 1897. április hó 9.

Thália alkonya.

Bucsuzik a színlaposztó,
Kéri borraivalóját . . .
Im jelenti ez a pár szó
Tháliának alkonyát.
A szezon már végét járja,
S ha egypár nap eloson,
„Sötétség a páholyok közt“
Lesz állandón műsoron.

Még „Ninett“-ben látjuk Pálft,
A ki mostan úgy lebeg
A direktor s közönség közt
Mint Mekkában Mohamed;
Aztán még a kar bucsuzik
És elmennek messsire
A színészek s közölök tán
Nem jön vissza senki se!

No nem azért, mintha a sors
Mindnyájunkkal szabad vón';
De mert, hogy ki jőjön vissza,
Az áll az igazgatón.
S ő diszkrétú titkolózik,
Meglepetést tartogat
S majd csak ósre mutatja be
A régi s új tagokat.

S azt a csomó ujdonságot,
A mi mostan elmaradt
S a miért majd sovárgásban
Töltjük által a nyarat

remre valami úgy csábitott: vedd le, dobd el magadtól ezt a hitvány életet.

Hivogatott a fegyver, hivogatott: de jó lesz ott lent a hideg sirban! Önkivületben mindinkább, mindinkább közeledtem hozzá s már a kezembe is fogtam. Belenéztem a fekete csöbe s oly szép dolgokat láttam benne. Ujjam már a ravasszon volt. Csak egy kicsit meg kellett volna nyomnom s most — boldog lennék.

Egy napsugár esett a csőre s vigan futott rajta végig. Hirtelen szemembe villant s észre tértem.

Nem . . . nem tehetem!

Hiába minden. Ujra meg újra előveszem, beszélgetek vele, Olyan jól esik, a mit mond, hiszen mindannak teljesülését igéri, mi után hiába vágyakoztam.

Bogdánné lerogyott a székre. Hát mégis ő volt az oka, ő? . . . Ha azt tudta, ha azt sejtette volna, hogy férje másf szeret! . . . Be szívesen meghalt volna ő.

Megszólalt a csengő, új látogató érkezett.

Bogdánné irtózáttal reszent össze, de azután összeszedte erejét.

— Istenem adj erőt, hogy elviselhessem a keresetet!

És ment a szalonba, hogy megköszönje a részvétet s meghallgassa: mi lehetett az oka? . . .

Xaxa.

És az őszszel úgy tódul majd
Színháza a publikum,
Hogy direktorunk kasszája
Lesz e nemben unikum.

Mi tagadás, itt van immár
Tháliának alkonya
S nincs más hátra semmi más, csak
A bucsuzó lakoma.
Ne essék hát semmi zokszó
Az elválás idején,
Sőt inkább dagaszsa keblünk
A jövőre szép remény.

Hogy az őszszel primadonnánk
Kettő is lesz, úgy bizony;
S direktor és fiataiság
Közt lesz örök jó viszony;
Minden este ujdonság megy
És nem lesz üres soha
A kassza s így felderül majd
Tháliának hajnala!

Igric.

Napirend 1897. április 10-én.

Naptár: szombat, ápr. 10. — Róm. kath.: Ezekhiel. — Prot.: Ezekhiel. — Görög kel.: (márc. 29. Márk. — Zsidó: S. Mezer. Nap két 5 óra 5 percek; nyugszik 6 óra 25 percek — Hold két d. e. 10 óra 8 percek; nyugszik éjjel 1 óra 41 percek. Hold első negyede d. e. 9 óra 27 percek.

Időjárás: hőmérséklet 11 Celsius fok meleg; légnyomás 746. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: helyenkint csapadék, később borulás és enyhe dő várható.

Színház: „Ninette.“

Kamarai hangverseny a Hattyuban este 8 órakor.

— (Állandó választmányi ülés.)

Baranyamegye állandó választmánya ma d. e. tartá szépen látogatott ülését dr. F e j é r v á r y Imre b. főispán elnöke alatt, aki fél 11-kor megnyitotta az ülést. Napirend előtt J a g i c s József kért szót és új tevékenysége küszöbén meleg hangon üdvözli az új főispánt az egész bizottság nevében, a mire a főispán meghatottan válaszolt, kijelentve, hogy tisztében csak a haza és a vármegye érdekei fogják vezetni. — Sz i l y László alispánnak nyugdíjazása ügyében elfogadtatott a megyei nyugdíjválasztmány határozata, amely beszámítván az alispánnak 1867-től 1876-ig terjedő vármegyei szolgálatát, összesen 19 évi vármegyei szolgálat után évi 1450 frttal nyugdíjazandónak javasolja az alispánt. Az utalap 1895—96. évi számadása jóváhagyólag elfogadtatott. — A dárdai uradalom ajánlata, mely szerint a beremend-magyarbólyi uthoz, ha az a jövő évben kiépítetik, úgy annak létesítéséhez 15 005 frttal járul hozzá, elfogadtatott, mert rendkívüli előnyös ez a vármegyei utalpra nézve, a melynek terhére az 1890. év építési programjába ugyis föl volt véve ez az ut. — Egy rakás, a vármegye kezelése alatt levő alapszámadás jóváhagyólag elfogadtatott s 12 órára a mintegy 80 tételből álló tárgysorozat, jobbra a referens javaslata szerint, elfogadtatott.

— (Az alispán bucsuztatása.)

Mintegy 30 főre tehető megyebizottsági taggyűlt össze ma délelőtt a vármegyei ház közgyűlési termében értekezletre, melyen a felől tanácskoztak, hogy miként nyilvánítsa a vármegye közönsége elismerését a távozó alispán, S z i l y László iránt. Többek hozzászólása után egyhangulag abban állapodott meg az értekezlet, hogy a hétfői közgyűlésen a megválasztott szónok, B e n k ő Gyula bizott-

sági tag, proponálni fogja az alispán nyugdíjazása kérdésénél, hogy érdemei a vármegye jegyzőkönyvében megörökíttessenek, továbbá, hogy olajfestésű arcképe alkotásaiban, u. m. a mohácsi kórházban és a megyei árvaházban elhelyeztessék, végül a közgyűlés végeztével egy nagyobb küldöttség vegyen bucsut az alispántól s fejezze ki még egyszer a megye közönsége nevében elismerését.

— (Beteg tisztviselők.) A vármegye állandó választmánya I g m á n d y Ferenc központi irnoknak és B r e y e r Mór mohácsi szolgabírói irnoknak 100—100 forint segélyt hozott javaslatba a vármegyei betegápolási alap terhére, mivel nevezetteknek gyógyfürdő fölkeresése vált szükségessé. Minden valószínűség szerint a közgyűlés hozzá fog járulni ehhez az előterjesztéshez, s a belügyminiszter is jóvá fogja hagyni a hozandó határozatot, miután precedens már van reá az előző évekből.

— (Az ösvegy nyugdíja.) Ö s v. N é m e t h Ignácné, nyugalmazott megyei főügyész ösvegyének, a nyugdíjválasztmány javaslata alapján, a ma megtartott állandó választmányi ülés néhai férje járandóságának felét, vagyis évi 504 frtot, mint életfogytig tartó nyugdíjat hozott javaslatba.

— (A siklósiak vasutja.) Még 1895-ben elhatározta Siklós nagyközség képviselő testülete, hogy a pécs-dolnimeholjáci vasut kiépítéséhez, törzsrészsvények ellenében 100.000 frttal járul. Időközben a vállalkozók meggondolván a dolgot, mivel a Dráván nem lehetett nekik borsodi mintára fából vashidat építeniök, kérték az engedély meghosszabbítását s ehhez képest Siklós a 100.000 forintra nézve 1896-ra is kötelezőben maradt. Ámde, a vasutból még 1897-ben sem lett prédikációs halott, vagyis még egy kapavágás sem történt, a jó siklósiak a f. évi február 22-én megtartott közgyűlésükön kimondották, hogy visszaszívják a 100.000 forintos határozatukat s többé nem ülnek föl hasonló biztatásoknak, mert nekik vasut kell, nem pedig a vállalkozók gseftje. Valamelyik siklósi községi képviselő megfelebbezte ezt a határozatot, nyilván a vállalkozók inspirációjára, mert az a bizonyos közgyűlés nem az előirt formák betartásával lett egybehiva, a mennyiben csak 10 nap volt közbe a meghívók kibocsátása és a közgyűlés határnapja közt. Ebből a formai hibából kifolyólag a megyei állandó választmány megemmisítendőnek javasolja Siklós község érintett határozatát, ámbár alighanem hiába, mert a siklósiak többé nem állanak kötélnek s egy árva garast sem adnak a mostani engedélyesnek, hogy ez az ő bőrükre tovább spekuláljon.

— (A vármegye káposztás kertje.)

Nagy Bicsérdén van egy darab földterület, mely régóta a vármegye tulajdonát képezi melyet az ottani jegyző tart bérben évi 5 frtokért. Mivel ez a jövedelem elenyésző csekélység azért a földdarabért, felmerült az eszme, hogy ezt a földet a lehető legjobban értékesíteni kell. A jelenlegi bérlő 300 frt vételért már fölajánlott érte, azonban az állandó választmány abban a feltevésben van, hogy ez is nagyon kevés, miért is nyílt ár-

verésen óhajtja értékesíteni ezt a megyei földet. Ily értelemben történt a felterjesztés a megyei közgyűlésnek.

— **(Leszavarták a mohácsi 3-ik patikát.)** Ismeretes olvasóink előtt az a herce-hurca, mit a belügyi kormány folytat már két év óta valamelyik kegyeltjeért, a kit egy kis jövedelemhez akar juttatni a Mohácson felállítandó 3-ik gyógyszerár révén. Nos, az állandó választmány arra az álláspontra helyezkedett, hogy ez nem szükséges Mohácson, sőt határozottan káros is volna a fennálló két gyógyszerár nézve, ehhez képest nemleges választ óhajt adadni a közgyűléssel a miniszternek, a mi bizonyára így is fog történni.

— **(Erdészek a jegyzők között.)** A volt urbéres községek erdészei évek óta Mohamed koporsójaként függenek a levegőben, a mennyiben sem a vármegyei tisztikar, sem a községi és körjegyzők nyugdíj-egyesülete nem akarja őket fölvenni, bárha ők szíves örömet fizetgetnék a reájuk eső járulékot. Az állandó választmány abból a felfogásból kiindulva, hogy ezek az erdészek is a községek szolgáltatásában állanak, akár a jegyzők, javasolja ennéltozva a közgyűlésnek, hogy a jegyzők nyugdíj-egyesületének alapszabályai megfelelőleg módosítsanak, hogy ezek a községi erdészek is végre valahára hozzájuthassanak jogos kívánalmaikhoz: a nyugdíj-igényhez.

— **(Megyei tisztviselők lakbérére.)** Tudvalevőleg a megyei tisztviselők havonként kapják lakbérüket, mivel az államkincstár is havonként küldi meg a dotációt a vármegyék számára. Most Gyenes Klétus megyei főszámvevő kérte, hogy jövőben évenként előlegesen folyósítsák a tisztviselők lakbérét, mint az államnál. Az állandó választmány azonban félreteendőnek határozta el a kérelmet, mivel sok ügyvel bajjal járna annak teljesítése.

— **(Áthelyezések.)** Kraic Ernő, szatmárnémetii törvényszéki aljegyző a győniki járásbíróshoz, Árpád József siklósi és özv. Herceg Miklósné pécsi járásbírósi díjnokok pedig kölcsönösen áthelyeztettek.

— **(Térzene.)** A 44-ik gyalogezred zenekara f. hó 11-én (vasárnap) délelőtt 11 órakor a színház előtt térzenét tart a következő programmal: 1. Nyitvány Rossini G. „Semiramis“ című operájából. 2. „Seid umschlungen Millionen“ keringő Srausztól. 3. Előjáték és a sziciliána Mascagni „Parasztbecsület“-éből. 4. „Krentzkopferl“, keringő Christoph Tivadartól. 5. Egyveleg az „Excelsior“ balletből. 6. „Magyar nóták“ Christoph Tivadartól.

— **(Vásár Dombóvárrott.)** Tegnap volt Dombóvárrott az országos vásár, mi elég sikerültnek volt mondható s úgy az eladók, mint a vevők nagy számmal voltak. Azonban sokat levont a vásár értékéből, hogy a sertéseket nem volt szabad bevinni, mivel Dombóvárrott gyanus megbetegedések voltak észlelhetők a sertések között. A ruhavásáron azonban meglátszott, hogy közeledik a hűvös, mert jó kelendőségnek örvendett a ruha féle. Leszámítva egyes kisebb esete-patét, a hangulat békés természetű volt a vásáron.

— **(Drága vadászat.)** Tegnap reggel a budai vámnál a vámőr egy fuvarost tartóztatott le, a ki kocsiában egy fiatal, egy éves öztehenet hozott be Pécsre. Mivel most özet löni tilos, már ezért is gyanus volt a jövevény, a ki először Pál Györgynek nevezte meg magát a rendőrség előtt. Később azonban bevallotta, hogy Kamu Samunak hívják és Kis-Csányra való. Az özet — azt állította — egy előtte ismeretlen ember lőtte Kis-Csányban, a gróf Draskóci birtokán s ő csak eladni hozta be Pécsre. Ugy van azonban, hogy ő maga lehetett az orvvadász is, mert minden szavában ellenmondásba jött vallomásával. A rendőrkapitányság, természetesen elkoboztatta az özet, melyet tegnap délután 5 frt 20 krért elárvereztek; az orvvadászt pedig a vadászati tilalom áthágásáért 20 frtra, néveltagadásáért pedig 5 frtra ítélte s egyelőre a fogatát itt tartotta. A póruljárt ember aztán gyalog ment haza és elhozván a pénzt, ma nagy elkeseredéssel leszurta a 25 frt pénzbüntetést, s csak ekkor adták ki neki a városi majorból a lefoglalt fogatot, melyre mikor felülve, hazafelé indult, megfogadta, hogy életében többé szelid állatot sem hoz be Pécsre, nmhogy vadat, mert ugyancsak drágán fizettették meg vele azt a kis vadászatot.

— **(A megyei árvaház)** igazgató választmánya ma délelőtt félkilenc órakor, Szily László alispán elnöklete alatt ülést tartott. Az ülésen elnök bejelentette, hogy az árvaháznak Mándi Samu egy fejős tehenet adományozott, melyért neki köszönetét fejezi ki a választmány. Ezután előterjesztették a múlt évi zárszámadást, mely szerint bevétel volt 226.153 frt 76 krajcár, kiadás 15.015 93 kr., maradvány tehát 211.137 frt 83 kr., melyből 1137 frt 83 kr. készpénz, 210.000 frt pedig kötvényekben fekszik. A jelentéstudomásul vétele után a pénztárosnak a felmentvényt megadták s ezzel az ülés véget ért.

— **(Előmunkálati engedély megújítása.)** A kereskedelemügyi miniszter Hölczl Mór budapesti lakos mérnöknek, a kir. szab. pécs-barcsi vasut Darány állomásától vagy Szörény és Teklafalu, vagy pedig Pogány és Lakócsa irányában Drávafokig és innen Bogdása érintésével Sellye mellett a szentlőrinc-szlatina-nasici helyiérdekű vasutat átszelve Oszró-Kis-Csány, Vaiszló, Hidvég, Piski, Csepely, Szerdahely, Harkány, Siklós, Beremend és Szent István irányában a magyar kir. államvasutak Baranyavár-Monostor állomásáig, valamint Harkánytól Dráva-Szabolcsra át a Dráva áthidalásával a beliscekapelnai helyiérdekű vasúthoz csatlakozólag tervezett helyiérdekű gőzmozdonyu rendes, esetleg keskeny nyomtávolságú vasutvonalra 1894 évi június hó 25-én megadott s 1895 évi július hó 23-án kelt rendelettel már egy ízben meghosszabbított előmunkálati engedélyt a jelen rendelete keltétől számítandó további egy év tartamára megújította.

— **(Véletlen szerencsétlenség.)** Hogy holmi szerelmes leányok, megcsalt szívük bubánatát elcsitítandó, marólugot isznak, az nem szokatlan manapság, de hogy élemedett koru, öreg nénikék is így tegyenek, az bizony szokatlan. Ez a szokatlan eset tegnap reggel mégis megesezt Lothár-

don özv. Köles Jánosnéval, egy hetvenéves, magányos öregasszonynyal, a ki azonban szerencsétlen véletlenségből talált inni a csalódott szerelmesek italából. A kávé s ibrikje helyett egy másik csészét hajtott fel csupa feledékenységből, a mely marólugot tartalmazott. Most ápolás alatt van s talán meg lesz menthető az életnek.

— **(Megvadult lovak.)** Nagy rémületet okozott ma reggel hét óra tájban a felsőhaviboldogasszony-utcán két megvadult ló, melyek száguldva röpitettek maguk után egy kocsit a benne ülő kocsissal együtt, a ki hiába igyekezett a lovakat megfékezni, mindaddig nem birt velük, míg a kocsi a nagy rohanás közben neki nem ütődött egy utszéli kőnek, a mikor is a hátsó kerekei eltörték s így a lovak is megállásra voltak kényszeríthetők. A kocsis, a kit Magos Gergelynek hívnak s Magyarpeterdre való, a nagy zökkenés folytán kiesett a kocsiból, szerencsére azonban, csak könnyebben sérült meg s maga hajtotta a lovakat az összetört kocsival a legközelebbi kovácsműhelyig, a hol aztán kijavíttatta, hogy haza mehessen rajta.

— **(Halálozás.)** Steiner Mihályné szül. Varga Mária ma délelőtt 10 órakor életének 75-ik évében meghalt. Temetése vasárnap délután félötör lesz a Teréz-utca 10. számú házból a budaikülvárosi temetőbe. Az engesztelő szentmisét f. hó 12-én reggel 8 órakor mutatják be lelkiüdvéért a székes-egyházban.

— **(Uj sertés vásár-tér.)** A hetipiacok alkalmával szokásos sertés vásárt eddigi helyéről, a sertés hizlalók előtti térségről, mivel az befásították s így ott nincs hely a sertés vásár számára, áthelyezték a szemközti részre, a sáncon túl terjedő katonai gyakorlóterre. Ott lesz megtartva már a holnapi sertés vásár is.

— **(Nevmagyarosítások.)** Gödberger Márk högyészti illetőségű budapesti lakos, Fodorra és Kohn Leo somogyisilli illetőségű miskolci lakos, Kalmárra változtatták nevüket belügyminiszteri engedély folytán.

— **(Rác Guszti helyett Darázs Miska.)** Lapunk tegnapi számában a Harkányba muzsikálni menő pécsi cigánybandáról adván hirt, valami csintalan szellem a már nemcsak Pécsről, de ebből az árnyékvilágból is elköltözött Darázs Miska nevet adta tollunkra Rác Guszti helyett. Mert hát a mi Rác Guszti a ki a nyári szezonra Harkányba szerződött, a mit ezzel helyreigazitunk.

— **(Marhasó-árudák.)** Mint a pécsi pénzügyigazgatóság értesít bennünket, megyénkben mérsékelt áru marhasó-árusítási engedélyt nyertek és árulják a következők: Dárdán a m. kir. adóhivatal, mmásánként 13 korona 78 fillérért, 5 kilónként 68-90 fillérért; Pécsen Stern Dávid, mmásánként 14 kor. 82 fillér, 5 kilónként 74-10 fillérért; Magoson Feuerstein János, mm. 16 kor. 80 fill., 5 kllként 84 fillérért; Szentlőrincen Gebauer Tivadar, mm. 16 kor. 40 fill., 5 kllként 82 fillérért; Mohácson Auber Károly, mm. 14 kor. 64 fill., 5 kllként 73-20 fillérért; Pécsváradon Feldmann Jakab, mm. 15 kor. 88 fill., 5 kllként 79-40 fillérért; Sik-

lós on Kürschner Mór, mm. 15 kor. 30 fill., 5 kllként 76:50 fillérért és végül Vaiszlón Rottenstein Lipót, aki mmázsánként 16 kor. 50 fillérért, 5 kilónként pedig 82:50 fillérért árusítja a kedvezményes áru marhasót.

— **(Ifjúsági tornaünnepély.)** Majorossy Imre polgármester, egy Pécsért tartandó országos ifjúsági tornaünnepély előkészítése tárgyában ma 4 órakor a városháza közgyűlési termében értekezletre hívta meg egy a középiskolák tanári karából és a népiskolák felügyelőigazgatójából álló bizottságot. A megállapodásról holnapi számunkban fogunk megemlékezni. Az értekezleten 20 meghívott vett részt, köztük Spittkó Lajos tankerületi főigazgató.

— **(Vérengző munkások.)** Lelész Samu, gyódi földműves, tegnapelőtt este egy csomó munkatársával a mezőről együtt indult hazafelé. A többiek haza is tértek, de őt csak hiába várták hozzátartozói s mikor felesége keresésére ment, az országuton találta meg bevert fejjel, eszméletlenül. Ugy vitték haza kocsin, a hol mikor magához tért, előadta, hogy társaival a munka miatt összeszólkosított s azok közös erővel levertek a lábairól. A vizsgálatot megindították a vérengző munkások ellen s hogy közülük kik hát a bűnösök, azt majd a vizsgálat deríti ki.

— **(Megugrott tolvaj.)** Ma reggel Kövér Antal, vidéki fuvaros kocsijáról, egyik koresma udvarán egy csavargó

kinézésű ember leakarta emelni a kocsisnak az ülésen levő tarisznyáját és nagykabátját. Azonban idejekorán észrevették s az ügyetlen tolvaj hanyatthomlok menekült a helyszínéről. Egy darabig üldözték, de aztán nyomát vesztették és így sikerült neki az elfogatás elől megmenekülnie. Most a rendőrség keresi.

— **(A hamis tanu.)** Megirtuk régebben, hogy Krisztián József, volt pécsi építészeti vállalkozót a bíróság hamis eskü miatt jogerősen elítélte. Az ítélet azonban nem lehetett a kitűzött határnapon az elítélt előtt kihirdetni, abból az egyszerű okból, hogy azt sehol sem találták. Pécsről ismeretlen helyre távozott, hogy így kerülje ki a büntetést. A megszökött ember körözését most elrendelte a pécsi kir. törvényszék s így ha a körözött Krisztián, a ki 31 év körüli, középtermetű, barna haju egyén, minden különösebb ismertető jel nélkül, — kézrekerül, át fogják adni a királyi ügyészségnek, hogy leülje a hamis esküért ráért büntetést, a mely elől megszökött.

— **(Vesztett eb.)** Ocsárd községben tegnap nagy rémületet okozott egy kóbor veszett kutya, mely a község utcáin járva, vagy négy ebet megmarta s szerencse, hogy emberben kárt nem tett. A veszett kutyát néhány bátrabb ember furkósbotokkal tűzbe vette, az azonban elfutott előlük s nem bírták elpusztítani. Kifelé tartott a szántóföldekre, a hol aztán nyoma veszett. A megmarta ebeket még asznap lebunkózták s egye

lőre minden kutyát szoros őrizet alá vettek, mert nem lehet biztosan tudni, hogy a kóbor veszett eb nem marta meg többeket is közülök.

— **(Három betörés.)** Ifju Hegedűs József, högyészi lakos házába ismeretlen tettesek betörték és onnan 62 frt értékű ruhaneműt elloptak. Ugyancsak betörők jártak Kász József, tamási lakos házában s onnan is egy csomó ruhaneműt vittek el, a mi vagy 68 frtot ért. Végül Rikker Bálint, műzei lakos házában előszobájába törtek be, szintén ismeretlen tettesek és 73 frt értékű ruhaneműt loptak el onnan. Itt a betörők még egy másik lopást is követtek el, Markl Ádám udvarából elemelvén egy 14 frt értékű kettősekét. A csendőrség erélyesen nyomozza a betörések elkövetőit.

— **(Kirabolt ember.)** Legutóbbi számunkban megirtuk, hogy a rendőrségnél egy véres kalap és kabát hever, melyet tegnap reggel találtak egyik külvárosi utca végén. Ugy látszik, hogy az elhagyott ruhadaraboknak megkerül majd a gazdája, aki nem más, mint egy vakmerő rabló. — Fekete László, muzsikus cigány felesége ugyanis jelentést tett a rendőrkapitánynál, hogy az urát tegnap reggel 4 órakor egy ismeretlen ember az utcán megtámadta, agyabafőbe verte s aztán elrabolta tőle a hegedűjét, óráját és télikabátját. A véresre vert ember alig tudott hazavánszorogni, honnan aztán bevitték ápolás végett a városi kórházba. A rabló úgy 26–27 éves kinézésű, magas, erős fia-

író novellái is, melyeket Hétszer özvegy című kötetébe foglalt össze. Tarczai György neve egész új a magyar irodalomban, de ahogy ebben a könyvében bemutatkozik, nevével új egyéniség föltűntet is jelzi. Sok van még benne a kezdő tapogatódzásából s hogy Jókai iskolájába járt, nem tagadhatja. De a tanítvány erőteljes, derék szál legény, akiből, kiki lássa, tehetős magaura lesz.

A már névre kapott fiatalok közül a szorgalmas Abonyi Árpád gyűjtötte egybe novelláit. A Bosnyák novellák az író eddigi pályáján megállapodott tehetséget jelző határfa. Érdekes egyéniségét egész alakjában kidomborítja ez a könyve. És megfigyelője a léleknek, a szenvedélyeknek hozzáértő rajzolója. Alakjainak sajátos gondolkozása, a bosnyák nép igazi lélek-tana. Történetei nagyrészt abban az időben játszanak, mikor az idegen hatalom teszi be először lábát ebbe a keletiesen színes világba. Az okkupáció egész erejében fölkelte a szenvedély tüzeit a bosnyákban, a magyar katona pedig elszántan a becsületért, megy neki a ködös, ezer veszélyteli országnak. Ez Abonyi Árpád könyvének a világa, mely a mult év elbeszélő kötetei között bizonyára egyike a legértékesebbeknek. Ez az ítélet illik rá egészben Tóth Béla könyvére. A boldogasszony dervise és egyéb históriák a stílus igazi művészetével, a magyar nyelv ritka tisztaságával megirt novellák gyűjteménye, melyeknek elseje a legszebbek közül való, amit magyar író mostanában írt. Nemcsak a tárgya végtelenül kedves, maga a történeti háttér is pompás, színes kép: a törökvilág Magyarországon, kedélyes, becsületos alakjaival. A kálvinista

prédikátor és a debreceni plébános civakodásának mesteri rajza emlékeztetnek Kemény Zsigmond történeti regényeinek legszebb helyeire. De egyéb novelláiban, tárcaszerű elmefuttatásaiban is: ritka elmeél, sajátos, szeretném mondani, magyar józanság, nyilvánul. És ami a mai irodalomban nagy szó: olvasó, író egyaránt tanulhatnak tőle magyarul írni. A Baksay Sándor iskolájába járt ő, akinél eredetibb, határozottabb elbeszélő tehetség alig van a magyar irodalomban. Úgy magyarul írni, úgy magyar alakot megfesteni mint ő, kevesen tudnak írónk közül. Évekkel ezelőtt megjelent a nevét elsőrangú írónkká emelt könyve, a Gyalog ösvény, most jelent meg második kiadásban a Franklin Társulat ujonan megindult Szépirodalmi könyvtárában. Az érdemes vállalat, mely java hazai és külföldi regények foglalata lesz, programját hibeiben mi sem jelzi a Baksay könyvével. Itt jelent meg elbeszélő irodalmunk egy régi lelkes munkásának, Vadnay Károlynak szatirikus regénye Immakulata grófné is. Ama kevesek közül való Vadnay, akik írónk meglehetősen mostoha gyerekeit, a magyar társadalmat, rajzolják munkáikban. Közel félszázada szolgálja immár a magyar irodalmat, hiven, az ujak előtt kevéssé ismert buzgalommal. Nagy volt hatása az új magyar novella fejlődésére; sokan a fiatalok közül, ha nem is nyíltan, mesteröknek vallották őt. Ebben az új regényében a főrangú világ konzervatív gondolkozásának, prude életének kapjuk kitűnő képét. Mig ő a modern társaságba vezet, a vele egyvívású Pálffy Albert előszeretettel rajzolja a harmincas-negyvenes éves, átalakulásában is rendkívül érdekes társadalmának képét.

taleMBER volt s úgy látszik, hogy kalapja és kabátja bevérzödött, mikor a kirabolt emberrel dulakodott s ezért hagyta el azokat magától. Annyit már eddig is tudnak róla, hogy Pécsről Barcsra vette útját s ott a muzeikus cigányoknak kínálta megvételre a Fekete László hegedűjét. A rendőrkapitányság azonnal sürgönyileg kereste meg a szomszédos hatóságokat és csendőrörsöket, hogy a rablót nyomozzák és késrekerítése esetén szállítsák be a rendőrséghez.

Elavult arany ezüst tárgyak, mindennemű régi pénzek, órák és más régiségek készpénzért beváltatnak a legmagasabb áron Schönewald Imre cégnél Pécs, Király-utca Hattyu-épület.

Minden alkalomra illő ajándéktárgyak, valódi és chinaezüstből a gondolható legnagyobb választékban, pazar szép legújabb és tartós kivitelben Schönewald Imre ékszer-gyárosnál Pécsen, Király-utca (Hattyu-épület) szerezhetők be.

Törvényszék.

§ **Tanuból vádlott.** Wiener Miksa, pécsi lakost nemrégén a pécsi királyi törvényszék 2 rendbeli magánokirathamisítás és sikkasztás miatt egyévi börtönre ítélte. A bűnperben koronatanuként szerepelt Göbölös Ferenc, a kit a végtárgyalás után

megszállt-e a bűnbánás, vagy mi: elég az hosszá, elment Wienerrel a közjegyző elé és ott hiteles közjegyzői okiratba foglaltatta, hogy ő mindazt, a mit a végtárgyaláson vallott s minek alapján Wienert elítélték, vissza vonja, — mert akkor beteges volt s nem vallott igazat. Ezt az okiratot Wiener astán beterjesztette a törvényszékhez s a váratlan fordulat miatt tegnap az ügyész indítványára a bíróság kimondta, hogy Göbölös Ferenczet hamis tanulás miatt vád alá helyezi s ellene a vizsgálatot elrendeli. S ha a vizsgálat foganatosításával a központi vizsgáló bíró készen lesz, akkor új végtárgyalást fognak kitűzni egyszerre mindakét ügyben. Ekkor világlik majd ki, hogy a tanu hamisan vallott-e; a mely esetben az elítélt vádlottat fel kell menteni s a tanuból vádlottá lett Göbölös pedig megkapja érdemelt büntetését.

§ **Agyonpálinkázott gyermek.** Lapunkban megirtuk annak idején, hogy az évi január 27-én a szabolcsi bányában Totola Károly nevű, tízéves fiút Lovas József és Pókó István bányászok annyira megittatták pálinkával, hogy a gyermek még akkor éjszaka meghalt. A két bányászt ezért gondatlanságból okozott emberölés miatt vád alá helyezte a kir. törvényszék és tegnap tartotta meg ügyökben a végtárgyalást. Ezen pedig beigazoltatott, hogy a két, perekedi illetőségű bányász a fiút dohányért küldötte s az pálinkát kért tőlük jutalmul. Lovas József adott is neki egy egydecis üvegben, melyben félig volt pálinka s a fiu azt egyhajtásra kitűrtette.

Mikor a dohányt meghosta, akkor megint kért pálinkát s most meg Pókó István adta oda neki a most már teletöltött üveget s ezt szintén egészen kiitta a gyerek. Hanem csakhamar olyan részeg lett, hogy úgy kellett hazavinni. Otthon sem tért magához; száján hab verődött ki és reggelre megölte a pálinka. A bíróság beigazolván látta a két vádlott gondatlanságát, a mi a fiu halálát okozta s elítélte őket 6—6 havi fogházra. A ítélet ellen az elítéltek fölbebestek; valamint elsőrendű vádlott, Lovas József védője, ifj. Némethy József ügyvéd is. De felebbezett sulyosbitásért a vádhatóság képviselője, Rakosi Imre dr., kir. alügyész is.

§ **Hozományra valót lopott.** Övegy Löwy Lajosné Schvarz Betti, pécsi lakosnőnél volt szobalányként alkalmazva Chrisztl Mária, 27 éves leányasszony. Havi fizetése 8 frt volt, a miből egy gyermekét is kellett neveltetnie s a mellett magát is ellátnia. De talán mégis ki birt volna jönni a fizetéséből és nem gondolt volna lopásra, ha nincs neki Kaposvárott egy vőlegényjelöltje, a ki megígérte neki, hogy elveszi feleségül, mihelyt családalapításra elegendő pénzt gyűjtenek. Chrisztl Marinak azonban a lassu pénzgyűjtéshez nem volt türelme s mert mindenáron asszony szeretett volna már lenni, szerzett egy alkulcsot és azzal urnője szekrényét felnyitva, naponként megdézsmálta annak pénzkészletét. Urnője mikor észrevette, hogy a pénzt valaki naponként megdézsmálja, kelep-cét készített a tolvaj részére. Vagy ötszáz

A Daróczy-család a jobb magyar regények közé tartozik, a mint általában ennek az érdekes, de nem eléggé megbecsült írónak egész munkássága a jelentősebbek közül való. Vértesi Arnold egészíti ki az ő munkásságukat, e termékeny, leleményes, könnyűtollu elbeszélő. Nem fölületességet akar e szó jellemezni, mert Vértesi egész nagy, gazdag munkásságában az sokkal több érdemet szerzett, semmint ezt állithatnók róla. Igazi elbeszélő ő, aki a mese érdekes bonyolításában, fordulatos voltában keresi az újat s kerüli a dolgok mélyére való hatolást; jellemzésében, alakjai élénk állításában azért sohasem fölszínes. Ujabb két regénye a Furdón és Mindhiába nagy munkásságában is a jobbak közül való; a magyar társas élet friss, életerős ere lüktet bennök. Sziklay János A szerelem apostolaiában az elbeszélő művészet régi, kedves eszközeivel mond el érdekfeszítő történetet. Jól megirt könyv, mint általában ennek az eléggé meg nem becsült írónak legtöbb munkája.

A fiatalok közül Herczeg Ferenc az, aki igazi rátermettséggel rajzolja ennek alakjait. A modern irodalomnak igazi Toldy Pistája ő: ötletes, eleven, mulattató. Alig van fiatal írónk közül valaki, aki a fővárosi, vidéki társas életet oly élesen megtudná figyelni. Nyelvében is rendkívül sokat haladt első munkáihoz képest: öntudatos, határozott egyéniség, a ki emellett mindennek meg tudja adani a művészi formáját. Kisebb novellái, melyeket Első fekete címen foglalt kötetbe, a mai termelés legjavához tartoznak. S hogy nemcsak a könnyű zsánerhez van tehetsége, ékes példája a pszichologiai alapon fölépített Szabolcs házassága

I.

Elbeszélők, regényírók.

A magyar elbeszélők javarésze szerepel a millennárius év irodalmában. Az idén is, mint annyi idő óta, a magyar regényirodalom atyamestere, Jókai Mór jár elől, munkái gyűjteményes kiadásának ötödik és hatodik sorozatával. Es a husz kötet bizonyára nem marad mögötte a költő többi alkotásának, melylyel nevét aere pereennius irta belé a magyar irodalom történetébe. Emeli e kiadás irodalomtörténeti értékét, hogy maga a koszorus szerző rendezte azt, egyes köteteket érdekes bevezetésekkel, magyarázatokkal kísérve. Együttvéve oly hatalmas gyűjtemény, melylyel kevés nemzet dicsekedhetik. Humorának aranyos derűje csillog új regényében is, a Dekár megvénülni lapjain. Mikszáth Kálmán sorakozik közvetlen melléje a Kisértet Lublón című elbeszélés-kötetével. Fantasztikus történet, amilyen Mikszáth ragyogó fantaziájában születhetik csak meg s melyet az ő elbeszélő művésze minden fényes színezésével irt meg. Hangja, világa egész más, mint a Jó Palócoké. A magyar falu egyszerű alakjairól való történeteket kalandos, bolondos históriák váltják föl, a felsőmagyarországi várak regényes multjából, melyeket az író ujabb kötetében szívesen keres föl. Megelevenednek a krónikák avatag lapjai színes, bájos, szépséges történetekké. Innen valók egy fiatal

forintot bezárt egy kis kézi táskába s azt egy szekrénybe csukta. Azzal eltávozott, de hamarosan visszatért s azon kapta rajta a cselédet, mikor az a szekrényt álkulcsával kinyitotta és kivett a pénzből 276 forintot. Hogy a tolvaj el ne menekülhessen és a pénzt el ne dughassa, rázárta az ajtót s a rendőrségre sietett. A bezárt leányasszony azonban az ajtó üvegablakát kitörte és megszökött. Hanem hát a rendőrség csakhamar letartóztatta s átadta az ügyészségnek. Tegnap tartották meg a lopásból kifolyólag a pécsi királyi törvényszéknél ellene a végtárgyalást s elítélték egyévi börtönre, mely büntetésből vizsgálati fogsága által hat hetet kitöltöttnök vesznek. Az elítélt, ugy védője Jobsz László dr. ügyvéd is megnyugodott az ítéletben s a közvádó tudomásul vevén, az jogerőssé is vált.

§ **Drága szenvedély.** Fischer Mórné született Fischer Helén, egy férjétől elvált, 30 éves asszonyka. Pataki Vilmos házában volt bejáróként alkalmazva. Az egész napot ott töltötte s ezért volt hát alkalma, hogy szolgálatadója régi pénzgyűjteményében gyönyörködjék, a mit lassankint úgy megszeretett, hogy szenvedélyesen kezdte naponkint megdézsmálni. Szenvedélye azonban nem arra irányult, hogy az ellopott régi pénzeket ő is meggyűjtse, hanem hogy forgalomban levő jó pénzt kapjon értük s egy a Krimi háboru emlékére vert érmen kívül, a mit a szeretőjének ajándékozott, a többi lopott pénzt egyes ékszerész üzletekben mind beváltotta. A mellett urnője takarékperselyét is felnyitotta egy álkulccsal s abból vagy 40 forintot kilopott s végül szivarokat és rubaneműeket is tett félre, mikor rájöttek turpisságára és a rendőrség kezébe adták. Valami Breuer Róza nevű ismerőse is segített neki a lopott dolgok értékesítésében s ezért ez is vád alá került a mostani végtárgyaláson s el lett ítélve hathavi börtönre. Maga Fischer Helén, tekintve, hogy rendszeresen lopta szolgálatadóit s a lopott pénzt eldorbézolta, — kétévi fegyházra lett ítélve, a mi ellen természetesen felebbezett.

Országgyűlés.

— **A főrendiház ülése április hó 9-én.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A költségvetés folytatólagos tárgyalásánál, Tóth Lőrinc elnöke alatt, az igazságügyi tárca költségvetésénél felszólalt Gáll József, a ki a bírának a nyolcadik fizetési osztályból a hetedik osztályba áttételét kívánta. Biró nem folytathat mellékfoglalkozást, mert az államhatalmat representálja. Az élelmiszerek nagyon megrágultak s legalább is a fizetési nyolcadik osztály első fokozatában kell a bírának helyet foglalniok.

Erdély igazságügyminiszter válaszlja, hogy a fizetési törvény tíz év keretén belül fokozatosan végrehajtatik. Ha a pénzügyi helyzet megengedi, a fizetéseket javítani fogják, esetleg a hetedik fizetési osztályba helyezik át a bírakat.

A tárca költségvetését elfogadván, a kultusz-tárca költségvetésénél Mihályi Viktor, gyulafehérvár-fogarasi éraek, a püs-

pöki kar nevében tiltakozik az egyetemi alapnak a költségvetésbe felvétele ellen, mert az alap egyházi vagyion.

Wlassits Gyula, közoktatási miniszter válaszlja, hogy a költségvetésbe való felvétel nem érinti az alapok jogi természetét. Különbén az egyetem állami jellegű.

Zichy Nándor gróf kifogásolja, hogy az egyetem katolikus és valláserkölcsi feladatainak nem felel meg.

Wlassich miniszter védi az egyetem tanári karát, mire Zichy kinyilatkoztatja, hogy ő nem vádolja ezért a tanári kart.

A tételt elfogadván, az utolsó tételnél az appropriáció megszavazásánál, Desewffy Aurél gróf bizalmatlanságát fejezi ki a kormány iránt, mert a kormány a közgazdasági ügyekben nem áll a helyzet magaslatán. A kormány által kötött közgazdasági szerződések megbénítják a mezőgazdasági termékek értékesítését. Határozati javaslatot nyújt be, hogy a kormánynak a választási visszaélések folytán bizalmatlanság szavaztassék.

Daranyi földmívelési miniszter védi a közgazdasági politikát. Azt mondja, hogy a kiegyezési javaslatoknál a mezőgazdasági érdekekre figyelemmel lesznek.

Percel Dezső belügyminiszter azt mondja, hogy az ellenzéket, a nemzeti pártot saját magatartása buktatta meg.

Lipthay Béla, Prónay Dezső és Zichy Nándor szintén bizalmatlanok a kormány iránt, mindazonáltal — Bánffy Dezső báró miniszterelnök ajánló szavai után — a határozati javaslatot elvetik.

A hosszura nyult ülés még 3 óraker is tovább tart.

A képviselőház ülése április 9-én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A képviselőházban ma a párisi világkiállításban Magyarország részvételéről szóló törvényjavaslatot harmadszori felolvasásban is elfogadták.

Azután megválasztották az összeférhetlenségi törvény revideálását végző bizottság tagjait.

TÁVIRATOK.

— **A keleti sakkjáték.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Pólában a „Leopard“ és „Trabant“ hadihajókat és a „Cornet“ torpedóhajót tegnap készenlétbe helyezték és nemsokára utnak indulnak a Kréta körül spicliszolgálatot teljesítő hajórajunk kiegészítésére.

— **A sajtó megrendszabályozása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A képviselőház igazságügyi bizottsága tegnap délután 5 óraker folytatólag tárgyalta az esküdtszéki intézmény reformálásáról szóló javaslatot. Kimondotta a sérelmes 14. szakasz megváltoztatását, tehát az esküdtek kiválasztására szolgáló bizottságban, az elnököt is beszámítva, két tag lesz a bíróság részéről s három tag a független polgárság köréből. A bizottság elnöke Fabiny Teofil volt. A vitában Groisz Gusztáv, Bartha Ödön, Szivák Imre, Plósz Sándor, Kóla János, Chorin Ferenc, Emmer Kornél, Bernát Béla vettek részt s így

remélhetőleg a hirhedt 16. §. bukást fog szenvedni.

— **Helpy beteg.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Helpy Ignác képviselőnek bronchiális baja aggasztóra fordult.

— **Elgázolt tanítónő.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Leówey Klára 53 éves, ismert emlékü tanítónőt tegnap a lóvonat elgázolta s szenvedett sérülései következtében tegnap este kiszenvedett.

— **Szenzációs csőd-ügy.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Békés-Csabán a Biener és Laszky ötven év óta fennálló cég csődöt kért maga ellen. A passzívák 100.000 frtnál többre rugnak.

— **Párbaj-egyveleg.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Gajary—Korbuly—Molnár-féle párosviaskodási ügyek egyre bogozódnak.

— **Mamelukok értekezlete.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A kormánypárt tegnap esti értekezletén kijelölte az összeférhetlenségi törvényt revideáló 21 tagu bizottságnak tagjait, tulnyomólag persze Bánffy b. hűséges támogatóiból.

— **Az ugodi pótválasztás.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Veszprém megye központi választmánya vasárnapi ülésében fogja kitűzni az ugodi választás határnapját s elnöknek Fenyvessy Ferencet küldi ki. A kormánypárt okvetlenül állit jelöltet.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Birtok

500 magyar holdas tagosított, délkeleti fekvésű, igen jó állapotban lévő

nemesi birtok

Baranya megyében, kényelmes urilakkal és szükséges gazdasági épületekkel, kedvező feltételek mellett eladó. Czim a kiadóhivatalban.

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel kiadóhivatalunkban.

1774. sz.
tkv. 1897.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Antal Gyula felperes végrehajthatónak Taragya József alperes végrehajtást szenvedő ellen 80 frt tőkötvetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében, a pécsi kir. járásbíróság területén levő és Kőkény község határában fekvő a kökényi 74 sz. betétben felvett II. 1725/2. b. 1931/1. a. sz. 2076 2445/1. hrsz. fekvőségre 150 frt ugy IV. alatti 699/1. b. 720/2. b. hrsz. fekvőségre 11 frt ugy VI. 325/1, 1115/2. hrsz. fekvőségre 22 frt ugy † 1540. hrsz. fekvőségre 80 frt † 2445/4 hrsz. fekvőségre 21 frt † 2445/5. hrsz. fekvőségre 21 frt becsár mint kikiáltási ár mellett az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1897. évi április hó 28. napján d. e. 10 órakor Kőkény községben a bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak. Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%.-át, vagyis 15 frt, 1 frt 10 kr., 2 frt 20 kr., 8 forint 80 krajcár, 2 forint 10 krajcár, 2 forint 10 krajcár készpénzben, vagy az 1881. évi november hó 1. 3333. szám alatt kelt igazságügy-miniszteri rendelet 8. §-ban kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60. t. cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, 1897. évi február hó 1. napján. A kir. törvényszék telekkönyvi hatósága.

Lukrits István
kir. táblai bíró.

Beccsét vesztí

a legválasztékosabb étel is, ha nincs étvágyunk

Az étvágy gerjesztésére ugy mint mindennemű gyomor bajok ellen melegen ajánljuk t. olvasóink figyelmébe:

Egger díjjutalmazott Szódapasztíllít.

Kapható 30 kros eredeti dobozokban minden gyógyszerárban és nevesebb gyógyszerüzletben. F és széküldési raktár

Egger A. fiaí

Nádor-gyógyszertára Budapestén, Váci-körut 17.

Építők és építészék figyelmébe.

A legjobb minőségű

éles homok

megrendelhető az üszöghi országút mellett ifj. Türr Mihálynál a malomban.

Férfi és gyermek ruhák, felöltők.

Jó minőség, elegáns szabás

Olcso árak!

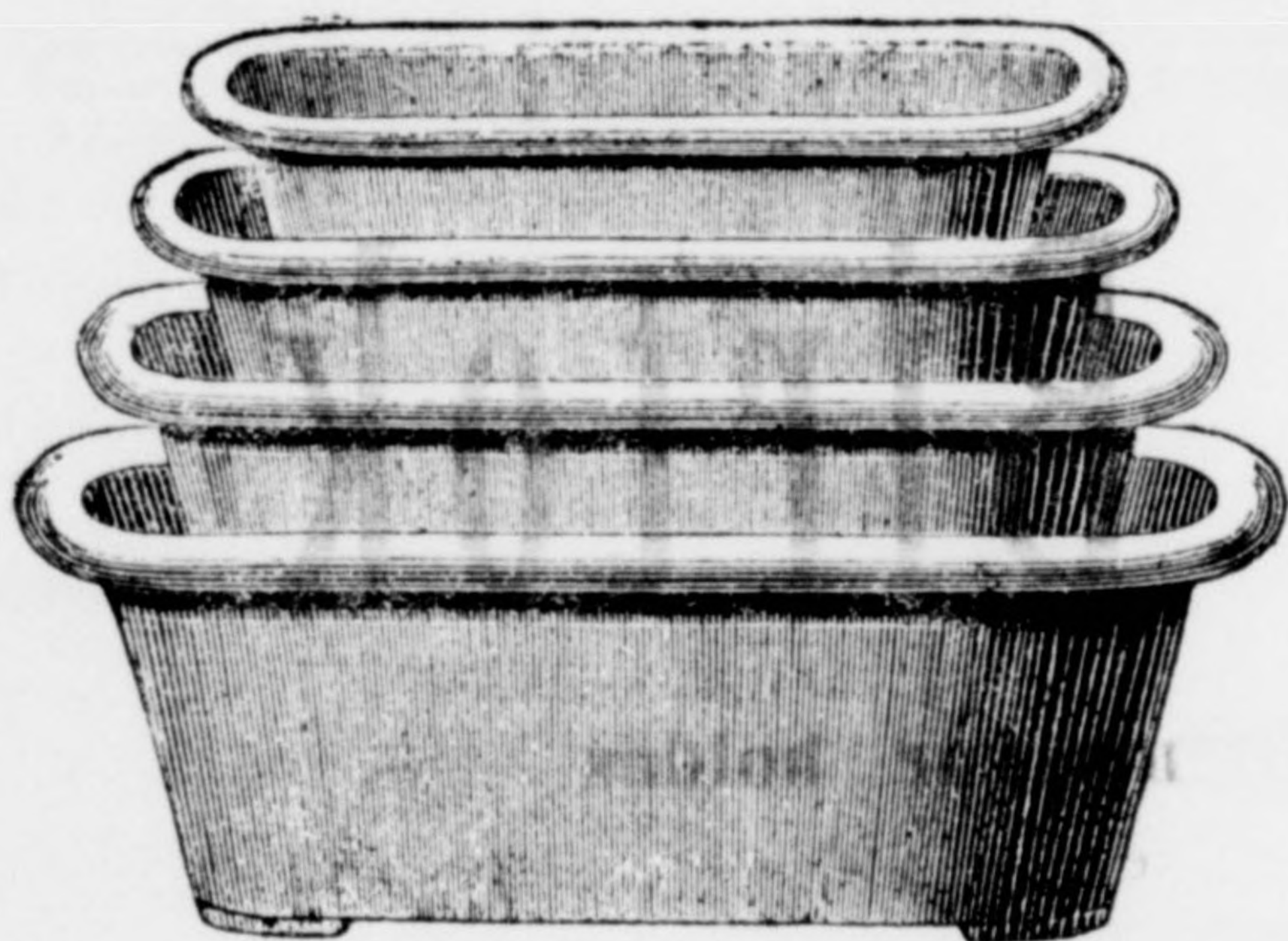
ZENTLER-féle

cs. k. szab. udvari férfi- és gyermek-ruha gyári raktár

Pécsett, király-utcza.

CSUKÁS ZOLTÁN épület- horgany- és mű-bádogos

Pécsett, király-utcza 28. szám, a „pánczéloshoz.“

Ajánlja saját készítményü
legjobb szerkezetü
jégszekrényeit,

valamint erős

fürdőkádjaít,

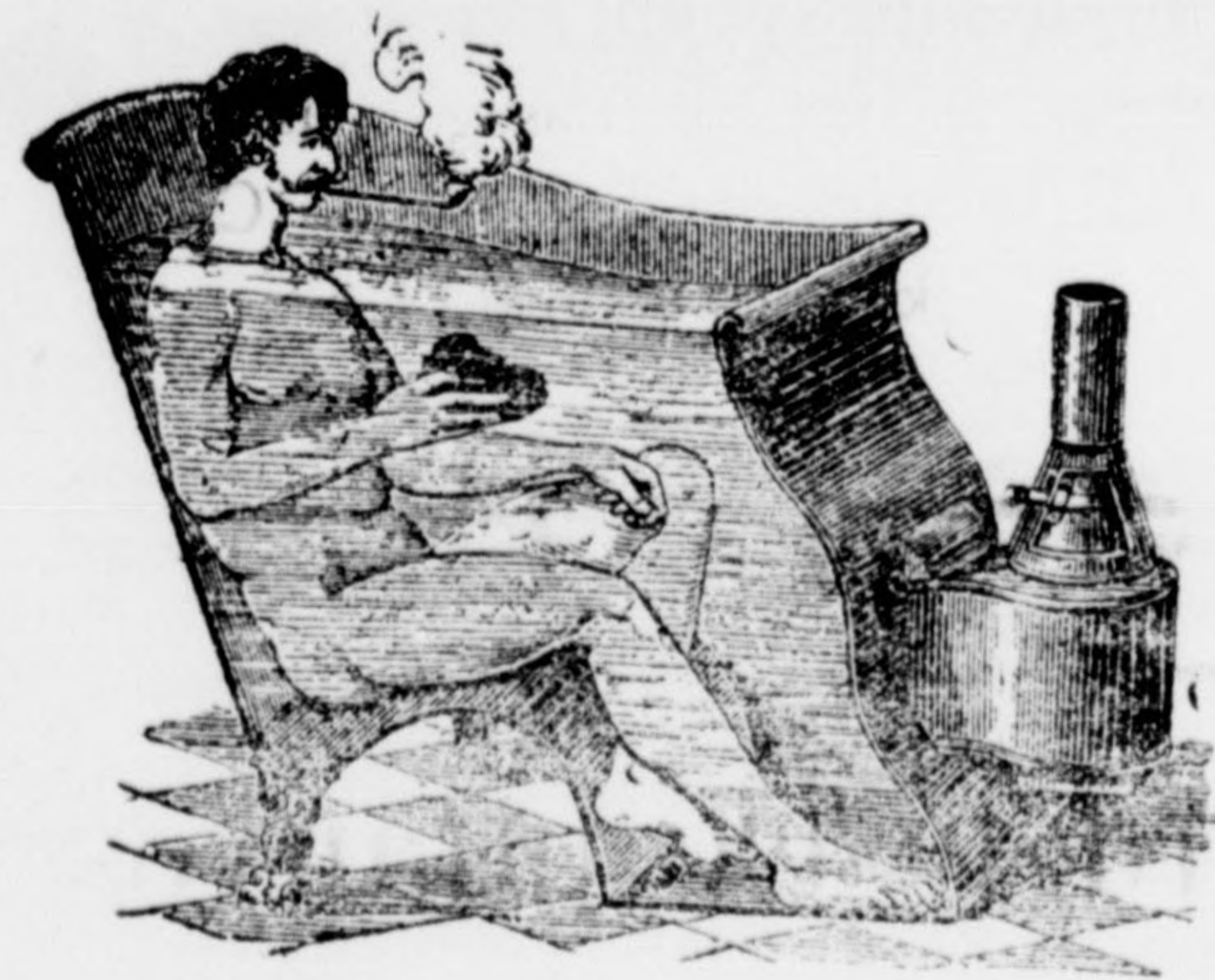
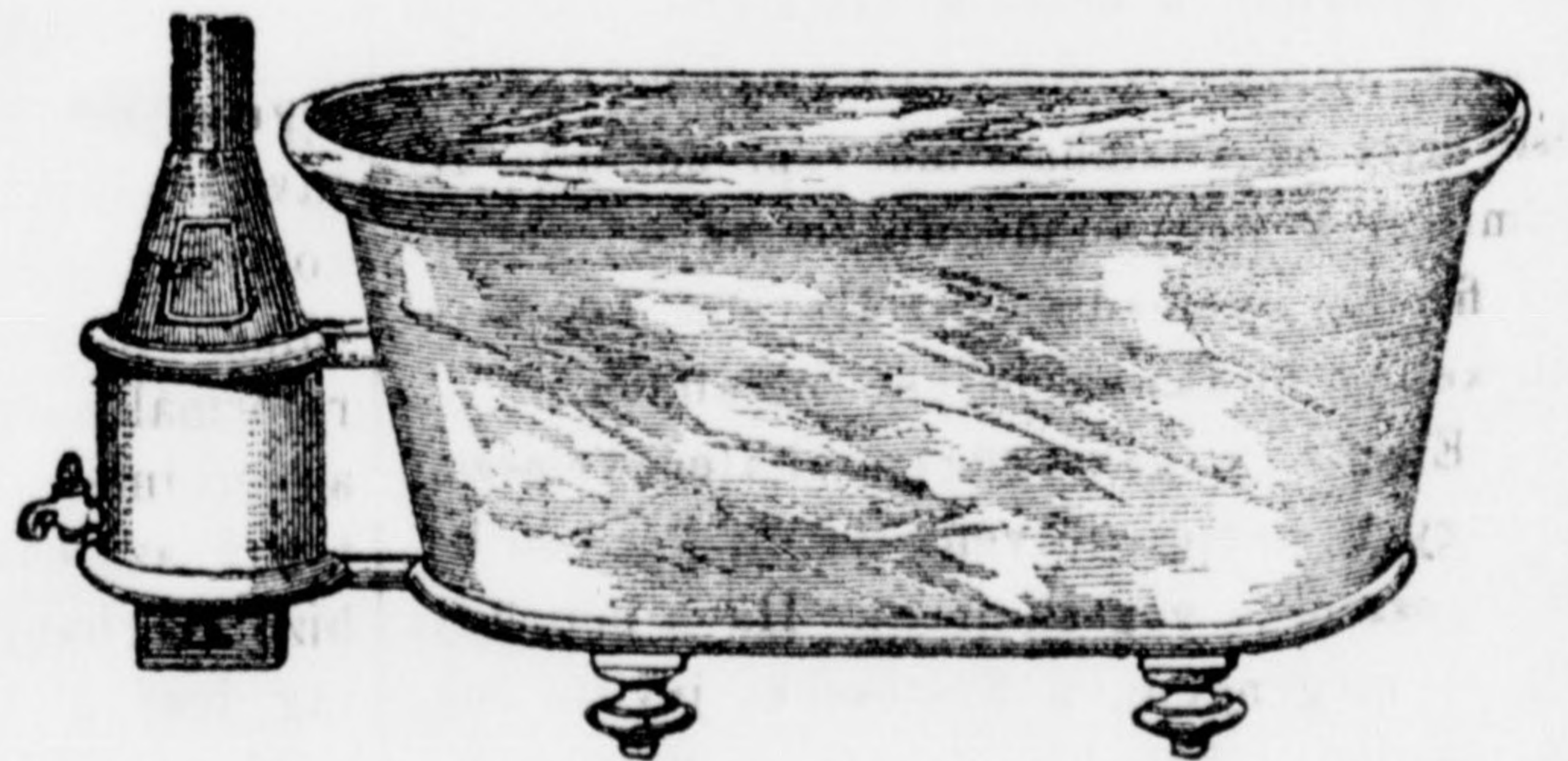
vízvezeték-és fürdőberendezéseket,

szagtalan angol closettek

fölállítást, nagy vá-
lasztéku

konyhaberendezéseít:

Tető- és toronyfedések,
tetőcsatornák és czink-
ornamentikai munkák,

csatorna- és bádogtető javítások és festések a legolcsóbb árak mellett elvállaltatnak.
(Képes árjegyzék ingyen és bérmentve.)